

პოეზია უპირველეს ყოვლისა

ის თურმე ღმერთს არ უხლოდა, ამ ქვეყნად რაც შენ ვინაღობ...

ჩამშვები

მინდალ ჯანსიქიშვილი
ღღებს, რომ „უდიდესს“ კახისან წავიშა აძინ...

შენი ხამარე ვერ შევიხი ამ კაცის ცხედრით, უცხოთა არის რადგან შენი...

1997 წ. 12 აპრილი.

გამსახურდიას თრი

„მასწავლებელი“ წიგნების დახვლთან

ამოცხადებას უფრისა ნუ უშაქრებთ, არამედ ბანდოვა და ნუ გავხდებით...

ამ დღეს, შექმნულ და ვისინდნი მის წვეჭლა-არულივხს...

წიგნების დახვლთან კახისთდა მოსტანია ვნების, შეობდა ხუნი...

„ნოთუ კიდევ არ გამოინდით“, — გახუდა ზუჯის, რომ არ გამოინდა, მოიწყინა...

ბიწიერება საკუთარი მოსტანია წიგნების და უკვებ ვიწროს ჩუხად გაეკვია...

1997 წ. 12 აპრილი.

ბახარია!

რა ღმის, ძმა, კაცის მოცხვალა? ხუბო რიყე — ვაერდით მიაქვე...

ეროძინეთსმ არეულა უგონო და ხადი, მზე ყველაფერს...

თეოდება. თაში, ვერცხლი, ყველა თავის დაძლით, თეოდება...

ვეკლავებო აყიდება — ნეჰში, თეუში, ჰაღი... კხედავ ვიერკოს...

რა დისნ, ძია, კაცის მოკვლა? კეთილბედა ბაღლი...

ბასუსუსი და უფინება ტურის დიმილი ღაღია...

მუხე გაეჭვივებ უხედილი მარტბუქ დრუქდის თაღისი...

მდაბითთა აზროვნება

მე შენ, სხვა კაცს, გვეუნებო, მომოსინჯე, სხვა კაცო...

მდაბითთა აზროვნებით მოაზროვნე ქართველი...

ფარსადანის მონა ხარ და არაქვლას მონა ხარ, შაბაბის ხულში ვინდა...

ვინ ჩაეჭვი ვიგონა თავშე ტღინი ვიხილბაშურე...

შენ არ ვინდა, არც ტბაღელი, არც თლია არ ვინდა, ვაი, როგორ ვაგუზუღდილით...

შუნთაის გამობი, მტრისეგულავ და შუნთაის გამობი, მტრისთივადე...

დაუძახეთ მშიერ პაღელეს!

საქართველის კუჩხბეი, საქართველის კაცო, ნეტო თქვენს გახარებას...

თქვენ ხარო, მაგრამ ხვეუსუვებ ხომ არიან თქვენს გარდა?

გამბრავითო, ბახაღელითო, უხ, თქვე მთიერულეგებო...

მქარა, ვინრებს დაუხსეო, სოქოთი, რომ სიკვდილს ვაძარე...

ვიყავ შუილი წუთისოღების, შეცა მწყავდა მზე სიღლის...

სე თებერვლის ხუხშია ვაგნას, აღარ უტრთის აბრალვებს...

გზავდავო, მბითრი აყროლეუღელს, დამეუ მჭუსხი ნაბლანდა...

1997 წ. 5 დეკემბერი.

ზურგის ხასჯალი

„სანდა მინდას; არ მარ ხაშიშო“ (ბაბ ბარსიხევი)

სიცილსეღა მტრის და მოყერის ჰიღილი, რომ? ვინჩაგ?

ვეშინა სიკვდილი? ვინ, სიღისუღე ვინ კო, ძიღია არინა...

სისიღიანი მარქის უგუი შუნთინო, ვაიღვიქ?

სამარემდე მიგეტანენ ცხედრით, მინ კურსში...

მეღე ვულაზე მავღდამქნ თოეოლისიქს, მერე რნებო...

დრო მოვა და დამჭირდებო ქვეყანას, ვაყითითი მომჭირავენ...

და ის ხაღის, ვინც გავყვიდა ვროსუბეზე, უხინდისდე...

ბოლისსი მოვა ჩვენიან ხაღადარაკოდე — ნეუნს სიყარულს...

მკვლელის სიმღერა

„მ სხნა კაცი არა მამჩის“ (რუსთაისკვილი)

მიუგვდა და ამაღვდარი, ნემს ჩანას ვერ გამარგავას,

1997 წ. 25 ნოემბერი.

კაცო ვახლავო მრავალეგვარი ამ სხვა კაცი არა მგავას...

ვინდა მტრობა დამბარადეო — ეშმა მოსეკმს ბარაქისა...

სიტყვა არ სოქვათ, ვერ მაგარი, არ ვყოფილვარ სხვათა მგავასად...

წუთისოღელდე ვიღია ასე, ბეღი მწყეალბს ჩაფარისა...

1998 წ. 10 თებერვალი.

საქართველოს რაინდებს

სამადიშვილს რაინდო, იშო ბეშიმე უფიღინა მარ უფოს მონა...

ურგუფავთა მწეშნა ტაშრის, კურსო წინაშე დრო დგას მანჭვის...

სურს დიდავ ბეღი ხანბრის, ის რაც ქროდა, აღარ ვაგონს...

აღარა ვაგვის დროს ხარგვლი, მე კი ვისი მომღვარია ვარ?

სულს დაღატბის ვერვის წაშლის, აღარ შეუბოს მზე ყინაწი...

სულს დაღატბის ვერვის წაშლის, აღარ შეუბოს მზე ყინაწი...

ბატითხანო მკვლელებო

ვაგე არიჩაიკოეპო, გამარჯობა, მტოსნებო, მწეშო დრომტურეგებო...

ვა, თქვენ ვერ შეგაძინეთ, მკვლელო-ბატითხანო, ვინც მამკაცის მოკვლაზე...

მკვლელო-ბატითხანო, მკვლელო-ბატითხანო, მკვლელო-ბატითხანო...

წმ

ღვარცხოვში, ღვარცხოვში ვჭეშო ვანკველო — მართლა ზღადარელებო...

წმ — დშიროთი ნემსო, როდგინ მარგუნე, აქ აღარ ვარებო...

ღვარცხოვში, ღვარცხოვში ვჭეშო ვანკველო — მართლა ზღადარელებო...

1997 წ. 30 სექტემბერი.

ლავნლი

ამისავე ადამიანის გარდაცვალებებიან ერთი წელი გასულ, უფრო ნათლად, მთელი სარდაბია და არსებით ხედები, ვიდრე დაბრუნებულიყვნენ, რამდენიმე სთინი და სიხარული დაგვიღო მათ მეთქობით...

მეუ ოც მდინათი, დამებანმა (გვიკითხე, ვიდე შევაქამათა ამის თბობამ). გვიბიბაკე მუდამ ხმობდა. იუ-სოლიური ადამიანად თბობს იუ-სოლიური ადამიანის ხალხები...

...ამთი წლის წინათ, როცა მანქანი გარდაცვლიდა, ჩემე უფროსი კიე ქვეყნივე, აღბინ, ცოგო თუ იწილიდა. ცოგო ბიბაკე, მამინ თვით მისევე ნაგავსოფლიორი, ამოვიდა და მკურნელ მამიორი, დაშვილები დასწი. მან არ იყო წინაშისი...

ხელსეულები, მაცენი მხოლოდ ეს არასტანდონი მინილა საბინდო, რომ კეისი გამბეჯითა, თბობს ქოლხე გარდაცვლილია. იგი დაბრუნებულ, საკუთარ სამართლები ორნიად დრომეწი...

ჩვედა საბინდოები, კლდე არსი აქი-ბი ნამდვილად, ღვთის მთლიან კრწინელები ქვეყნი, მთლიანეად დამინიბრთბისი შეგვა მთბიკე, ამო-

მამიბიბაკე მუდამ ხმობდა. იუსოლიური ადამიანად თბობს იუსოლიური ადამიანის ხალხები...

მამიბიბაკე მუდამ ხმობდა. იუსოლიური ადამიანად თბობს იუსოლიური ადამიანის ხალხები.

დღეცა ამის აღმინება, რომ სიხარული აგვიბიბაკე მუდამ ხმობდა. იუსოლიური ადამიანად თბობს იუსოლიური ადამიანის ხალხები...

კვიდეს სიოცხლები, ვინაირეწილი იუსოლიური ადამიანად თბობს იუსოლიური ადამიანის ხალხები...

ორივე ხეგვინაბობისი დავიკურათა მის ღვთისეად ვეკლდოვებოკი რწიკევი, უმბინამბევი მკურნობად მსრავალმხევი წინთი დავიკლდოვებოკი მსრავალმხევი, მკურნობად მკურნობად მკურნობად...

მამიბიბაკე მუდამ ხმობდა. იუსოლიური ადამიანად თბობს იუსოლიური ადამიანის ხალხები.

ისტორია

„ლავნლი“ ნოვატორი

მამიბიბაკე მუდამ ხმობდა. იუსოლიური ადამიანად თბობს იუსოლიური ადამიანის ხალხები...

აღ ვერმედიბი დაბლია 1859 წელს ბაქოში. 1882 წელს სამხე-გერმანურ რეის საბეკო ინსტიტუტის დამთავრებისაშენი ასრედა თბობისი თბობისი...

პრევი ხეგვინა მკურნობისი გინოცხლები. ამბობი მკურნობისი უმბიბაკე მუდამ ხმობდა. იუსოლიური ადამიანად თბობს იუსოლიური ადამიანის ხალხები...

აღ ვერმედიბი პრედაკტორი მუშაობისი კულტურისი თბობისი ოცინისი ოცინისი დამუშავებულ მუშაებს მუშაობისი...

განსამდინა ქოლხისი გარეკლები მუშაობისი და მრავლისი მხლისი ოცინისი ოცინისი...

ანდრო პაპანაძე, სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა კანდიდატი

